

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
4. marts 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-167/14	Søndagsavisen mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 20. november 2013 om ikke at gøre indsigelse mod Danmarks produktions- og innovationsstøtte til skrevne medier (SA.36366) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	15.03.16
C-18/15	Brisal Sagen vedrører: 1) Er artikel 56 TEUF til hinder for en national skattelovgivning, hvorved bestemmes, at finansielle institutioner, der ikke er hjemmehørende i Portugal, er skattepligtige for de renteindtægter, som er oppebåret på dette territorium, ved indeholdelse af en endelig kildeskat med en fast sats på 20 % (eller en lavere sats, såfremt der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst), der finder anvendelse på bruttoindtægterne – uden at der kan foretages fradrag for erhvervsudgifter, der er direkte forbundet med den udøvede finansielle virksomhed – hvorimod de af hjemmehørende finansielle institutioner indtjente renter medregnes i den samlede skattepligtige indkomst, hvorved der ved fastsættelsen af fortjenesten med henblik på selskabsbeskatningen foretages fradrag af de udgifter, der er forbundet med den udøvede virksomhed, således at der på nettorenteindtægterne anvendes den almindelige rentesats på 25 %? 2) Gælder dette forbud også, når det fastslås, at de hjemmehørende finansielle institutioners beskatningsgrundlag – efter fradrag for	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	GA	17.03.16

	<p>de finansieringsomkostninger, der er forbundet med renteindtægter, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med disse indtægter – er eller kan være pålagt en højere skat end den kildeskat, som er indeholdt i de ikke-hjemmehørende institutioners bruttoomsætning? 3) Kan de omkostninger til finansiering, der er forbundet med den ydede långivning, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med de oppebårne renteindtægter, påvises ved anvendelse af de oplysninger, der leveres af EURIBOR (»Euro Interbank Offered Rate«) eller LIBOR (»London Interbank Offered Rate«) – enheder for de gennemsnitlige renter, der benyttes ved finansiering mellem bankerne, og som bankerne benytter ved udøvelsen af deres virksomhed?</p>			
C-112/15	<p>Århus Slagtehus e.a. Sagen vedrører: Skal artikel 27, stk. 4, litra a, jf. bilag VI, punkt 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, fortolkes således, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af det gebyr, som opkræves fødevarer virksomhederne, er afskåret fra at medregne udgifter til løn og uddannelse af offentligt ansatte personer, som ansættes med henblik på at gennemføre en uddannelse, der opfylder kravene til "officiel medhjælper", jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, men som ikke før deres optagelse på uddannelsen og heller ikke under deres uddannelse udfører kødkontrol?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Social- og indenrigsministeriet Fødevarerstyrelsen</p>	Dom	17.03.16
C-472/14	<p>Canadian Oil Company Sweden et Rantén Spørgsmål 1: Er den omstændighed, at den, som til Sverige erhvervsmæssigt indfører et kemisk produkt – for hvilket der i henhold til Reach-[forordningen] foreligger registreringspligt – i medfør af svenske bestemmelser skal anmelde produktet til Kemikalieinspektionen med henblik på registrering i det svenske produktregister, i strid med Reach-[forordningen]? [Org. s. 12] Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er den svenske anmeldelsespligt da i strid med artikel 34 i TEUF henset til undtagelsen i artikel 36 TEUF</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Arbejdstilsynet Miljøstyrelsen</p>	Dom	17.03.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-564/14 P	<p>Raffinerie Heide GmbH mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 26. september 2014, ophæves. Kommissionens afgørelse 2013/448/EU (1) af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (2) annulleres, for så vidt som denne afgørelses artikel 1, stk. 1, sammenholdt med bilag I, punkt A), afviser at optage appellanten på listen i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF og de foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der skal tildeles appellansens anlæg med identifikatoren DE 00000000000010. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Energistyrelsen	GA	08.03.16
C-565/14 P	<p>Romonta GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel)</p> <p>Påstande: Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-614/13 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (1) annulleres, for så vidt som denne afgørelses artikel 1, stk. 1, giver appellanten afslag på tildeling af de yderligere kvoter for den tredje emissionshandelsperiode fra 2013-2020, der var blevet ansøgt om på grundlag af den klausul om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, som er fastsat i § 9, stk. 5, i TEHG (2). Subsidiært hjemvises sagen til Retten til afsluttende afgørelse. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og appelsagen.</p>	Energistyrelsen	GA	08.03.16
C-174/15	<p>Vereining Openbare Bibliotheek mod Stichting Leenrecht</p> <p>1. Skal artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2006/115 fortolkes således, at »udlån« som omhandlet i disse artikler også omfatter tilrådighedsstillelse uden direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel fordel af ophavsretligt beskyttet materiale såsom romaner, eventyrsamlinger, biografier, rejseberetninger, børne- og ungdomslitteratur, når tilrådighedsstillelsen forestås af en alment tilgængelig offentlig institution - derved, at en kopi i digital form (kopi A) placeres på institutionens server, hvorved en bruger sættes i stand til at kopiere eksemplaret ved downloading på sin</p>	Kulturministeriet	Mundtlig forhandling	09.03.16

	egen computer (kopi B), - hvorved det eksemplar, som brugeren laver under downloadingen (kopi B), ikke længere kan bruges efter et begrænset tidsrum, og - hvorved andre brugere i dette tidsrum ikke kan downloade kopien (kopi A) på deres computer?			
C-6/15	<p>TNS Dimarso</p> <p>1) Skal artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter alene og sammenholdt med rækkevidden af de EU-retlige principper om lighed og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt kontrakten skal tildeles den bydende, der ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, altid er forpligtet til på forhånd at fastsætte den bedømmelsesmetode eller de vægtningsregler, som uanset forudseelighed, brug i almindelighed eller rækkevidde, vil blive lagt til grund for bedømmelsen af tilbuddene i henhold til kriterierne eller underkriterierne for tildeling af kontrakten, og optage dem i udbudsbekendtgørelsen, 2) eller, såfremt der ikke gælder en sådan generel forpligtelse, findes der omstændigheder såsom blandt andet rækkevidden, manglen på forudseelighed eller ingen brug i almindelighed af disse vægtningsregler, hvorunder denne forpligtelse alligevel gælder?</p>	Udenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	10.03.16
C-94/14	<p>Flight Refund</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19 forfølges inden for rammerne af en europæisk betalingspåkravsprocedure? 2. Når der er tale om et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19, skal den kompetence, der tillægges en notar, som kan sidestilles med en national ret, og som er kompetent til at udstede et europæisk betalingspåkrav, samt den retslige kompetence til at påkende en retssag, der er anlagt som følge af, at skyldneren har fremsat indsigelse, da fastlægges i henhold til kompetencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordning nr. 1896/2006«), Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«) og/eller konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, indgået i Montreal den 28. maj 1999 (herefter »Montrealkonventionen«)? Hvilket forhold består der mellem disse forskrifter? 3. Såfremt Montrealkonventionens kompetencebestemmelser skal tillægges forrang, har fordringshaveren da også i</p>	Justitsministeriet Transport- og Bygningsministeriet	Dom	10.03.16

	<p>de tilfælde, hvor der ikke foreligger supplerende tilknytningsled, en fakultativ mulighed for at forfølge sit krav for en ret på en medlemsstats område, eller skal den ret, for hvilken den pågældende fremsætter sit krav, være stedligt kompetent i henhold til procedurebestemmelserne i den medlemsstat på hvis område retten er beliggende? Hvilken fortolkning skal der anlægges af den fakultative kompetencebestemmelse i Montrealkonventionen, der indeholder en henvisning til retten på det sted, hvor luftfartsselskabet har det kontor, som [org. s. 2] afsluttede kontrakten? 4. Kan et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt i strid med forordningens formål eller af en myndighed, der ikke er sagligt kompetent, gøres til gestand for en prøvelse af egen drift? Skal en ret af egen drift eller efter anmodning henlægge en sag, der anlægges som følge af en indsigelse, såfremt retten ikke er kompetent? 5. Såfremt de ungarske retter er kompetente til at behandle en retssag, skal de nationale procedurebestemmelser da fortolkes i overensstemmelse med EU-retten og Montrealkonventionen således, at der nødvendigvis skal udpeges mindst én ret, der er forpligtet til at behandle den retssag, der er anlagt som følge af en indsigelse, også selv om der ikke foreligger andre tilknytningsled?</p>			
C-114/15	<p>Audace e.a. Sagen vedrører: »Er en national lovgivning, der udelukkende tillader engrosforhandlere, der er indehavere af den tilladelse, der er omhandlet i artikel 65 i direktiv 2001/82/EF, at foretage parallelimport af veterinærlægemidler, og således udelukker personer, som har tilladelse til detailforhandling, og opdrættere, fra at foretage en sådan parallelimport, forenelig med bestemmelserne i artikel 34 TEUF-36 TEUF? Indebærer bestemmelserne i artikel 65 i direktiv 2001/82/EF og i artikel 16 i direktiv 2006/123/EF (tjenesteydelsesdirektivet), at en medlemsstat er berettiget til ikke at anerkende tilladelser til engrosforhandling af veterinærlægemidler, som er udstedt af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater til deres egne statsborgere, og at kræve, at disse desuden skal være indehavere af en tilladelse til engrosforhandling, der er udstedt af medlemsstatens egne kompetente nationale myndigheder, for at have ret til at ansøge om og gøre brug af tilladelser til parallelimport af veterinærlægemidler i denne medlemsstat? Er en national lovgivning, som sidestiller parallelimportører af veterinærlægemidler med indehavere af en driftstilladelse, som ikke er påkrævet i henhold til direktiv 2001/82/EF, med ændringer, om oprettelse af et fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, og der som følge heraf underlægger disse importører en forpligtelse til at råde over et forretningssted på den pågældende medlemsstats område, og at opfylde samtlige de foranstaltninger til lægemiddelovervågning, der er</p>	<p>Udenrigsministeriet Sundhedsstyrelsen Lægemiddelstyrelsen</p>	GA	10.03.16

	fastsat i nævnte direktivs artikel 72-79, forenelig med artikel 34 TEUF, 36 TEUF og 56 TEUF samt artikel 16 i direktiv 2006/123/EF (tjenesteydelsesdirektivet)?«			
C-235/14	Safe Interenvios Sagen vedrører: De præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.	Finanstilsynet	Dom	10.03.16
C-543/14	Ordre des barreaux francophones et germanophones e.a. 1. a) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, hvorefter de ydelser, der leveres af advokater, er undergivet momspligtig, uden at der derved i lyset af retten til juridisk bistand og princippet om den processuelle ligestilling af sagens parter tages hensyn til, om en borger, der ikke er berettiget til retshjælp, er momspligtig eller ikke-momspligtig, forenelig med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, for så vidt som denne artikel tillægger enhver ret til en retfærdig rettergang, muligheden for at lade sig rådgive, forsvare og repræsentere og indebærer en ret til retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse? b) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 af de samme grunde forenelig med artikel 9, stk. 4 og 5, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998, for så vidt som disse bestemmelser fastsætter en ret til domstolsadgang, der ikke må være uoverkommelig dyr, og som skal etableres i form af »passende støtteordninger til at fjerne eller reducere finansielle og andre barrierer for adgangen til klage og domstolsprøvelse«? c) Er de ydelser, som en advokat leverer inden for rammerne af en national retshjælpsordning, omfattet af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, og som har nær sammenhæng med velfærd og social sikring, eller er de fritaget i henhold til en anden bestemmelse i direktivet? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/112/EF, når det fortolkes således, at det ikke er muligt at momsfritage de ydelser, som en advokat leverer til en borger, der er berettiget til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning, da foreneligt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention	Justitsministeriet Skatteministeriet Miljøstyrelsen	GA	10.03.16

	til beskyttelse af menneskerettigheder? Resten af de præjudicielle spørgsmål fremgår af den præjudicielle forelæggelseskendelse			
C-134/15	Lidl 1) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 543/2008 forenelig med artikel 6, stk. 1, første punktum, i traktaten om den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter: »chartret«)? 2) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning nr. 543/2008 forenelig med artikel 40, stk. 2, andet punktum, TEUF?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.03.16
C-484/14	Mc Fadden Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 12, stk. 1 og 3, artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 1, og af artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«)	Forbrugerombudsmanden	GA	16.03.16
T-100/15	Dextro Energy mod Kommissionen Påstande: Kommissionens forordning (EU) 2015/8 af 6. januar 2015 om afvisning af visse andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 3 af 7.1.2015) annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.03.16
T-586/14	Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 af 13. maj 2014 (1) om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd. Europa-Kommissionen og enhver intervenient, der måtte få tilladelse til at støtte Kommissionen under sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	16.06.16
C-11/15	Ceský rozhlas Sagen vedrører: Kan public service radio- og tv-virksomhed, der finansieres af obligatoriske lovpligtige afgifter, størrelsen af hvilke fastsættes ved lov, på grundlag af ejerskab til en radiomodtager, besiddelse heraf eller ret til at anvende den af andre retlige grunde, betragtes som »levering af en tjenesteydelse mod vederlag« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som skal fritages for moms i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), eller er der tale om	Skatteministeriet SKAT	GA	17.03.16

	ikke-økonomisk virksomhed, der slet ikke er momspligtig i henhold til sjette direktivs artikel 2, og hvorpå momsfrigtagelse i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), derfor ikke finder anvendelse?			
C-63/15	Ghezlbash Sagen vedrører: 1) Hvad er rækkevidden af artikel 27 i forordning nr. 604/2013 alene eller i forbindelse med 19. betragtning til forordning nr. 604/2013? Har en asylansøger – i en situation som den foreliggende, hvor udlændingen først efter en Dublin-anmodning er blevet fremsat og accepteret, bliver konfronteret med denne anmodning, og udlændingen efter anmodningen om overtagelse er blevet imødekommet, fremlægger beviser, der kan føre til den konklusion, at det ikke er den anmodede medlemsstat men den anmodende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, og den anmodende medlemsstat derefter hverken undersøger disse dokumenter eller forelægger dem for den anmodede medlemsstat – da på grundlag af den nævnte artikel ret til et (effektivt) retsmiddel mod anvendelsen af kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som omhandlet i kapitel III i forordning nr. 604/2013?	Justitsministeriet	GA	17.03.16
C-99/15	Liffers Sagen vedrører: Skal artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at den forurettede i forbindelse med en krænkelse af intellektuel ejendomsret, som kræver erstatning for formuetab på grundlag af de gebyr- eller afgiftsbeløb, som den krænkende part skulle have betalt, hvis denne havde anmodet om tilladelse til at anvende den [org. s. 14] pågældende intellektuelle ejendomsrettighed, ikke samtidig kan kræve erstatning for det forvoldte ikke-økonomiske tab?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	17.03.16
C-70/15	Lebek Sagen vedrører: 1) Skal artikel 34, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1) fortolkes således, at den heri nævnte mulighed for at anfægte en retsafgørelse både omfatter de tilfælde, hvor den pågældende retsafgørelse kan anfægtes inden for den frist, der er fastsat i national ret, og de tilfælde, hvor denne frist er udløbet, men [org. s. 2] hvor der kan indgives anmodning om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, hvorefter den egentlige appel – efter at denne anmodning er imødekommet – kan iværksættes? 2) Skal artikel 19, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og	Justitsministeriet	GA	17.03.16

	kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79) fortolkes således, at den udelukker anvendelse af bestemmelserne i national ret om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, eller således, at sagsøgte kan vælge mellem enten at fremsætte anmodning i henhold til denne bestemmelse eller at benytte det tilsvarende retsinstitut i national ret?			
Forenede sager C-145/15 og C-146/15	Ruijsenaars et Jansen m.fl Sagen vedrører: Forpligter artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46) – når henses til, at nederlandsk ret giver adgang til beskyttelse ved de civile domstole af de rettigheder, som passagerer efter EU-retten kan udlede af forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 – de nationale myndigheder til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, der kan danne grundlag for det i artikel 16 udpegede organs administrative håndhævelse i hvert enkelt individuelt tilfælde, i hvilket forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 er overtrådt, med henblik på i hvert enkelt individuelt tilfælde at kunne garantere en passager ret til kompensation?	Transport- og Bygningsministeriet Søfartsstyrelsen	Dom	17.03.16
C-175/15	Taser International Skal artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at udtrykket »[f]or så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning« også omfatter det tilfælde, hvor parterne i en aftale om overdragelse af rettigheder til et i en EU-medlemsstat registreret varemærke utvetydigt og ubestridt har bestemt, at kompetencen til at påkende enhver tvist angående opfyldelse af aftaleforpligtelserne tildeles domstolene i et land, som ikke er medlem af Den Europæiske Union, og hvor sagsøgeren har sin bopæl (sit hjemsted), når sagsøgeren har anlagt sag ved retten i en EU-medlemsstat, hvor den sagsøgte har sin bopæl (eller sit hjemsted)?	Justitsministeriet	Dom	17.03.16
C-187/15	Pöpperl 1. Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en person, der er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, mister sin ret til at oppebære tjenestemandspension (Versorgungsbezüge) på grundlag af tjenestemandsforsikringen, fordi den pågældende efter eget ønske er udtrådt af tjenestemandsforsikringen med henblik på at påbegynde et nyt arbejde i en anden medlemsstat, når de	Beskæftigelsesministeriet	GA	17.03.16

	<p>nationale bestemmelser samtidig fastsætter, at denne person på grundlag af den bruttoløn, han har oppebåret i tjenstemandsforholdet, skal forsikres med tilbagevirkende gyldighed i den lovbestemte pensionsforsikring, hvorved de deraf følgende pensionsrettigheder bliver lavere end den mistede ret til tjenstemandspension? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende for alle eller for visse tjenstemænd: Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den pågældende tjenstemands tidligere ansættende myndighed – i mangel af andre nationale regler – enten skal betale tjenstemandspension til den pågældende, idet den tjenestetid, der er tilbagelagt i den tidligere pensionsgivende tjenstemandsstilling, lægges til grund med samtidig nedsættelse af pensionsrettighederne på grundlag af den lovbestemte pensionsforsikrings tilbagevirkende gyldighed, eller på anden vis skal give en økonomisk kompensation for tabet af tjenstemandspensionen, selv om der i henhold til national lovgivning kun må tilkendes de pensionsydelse, der er fastsat ifølge denne lovgivning?</p>			
C-232/14	<p>Portmeririon Group Sagen vedrører: »Er den anfægtede forordning uforenelig med EU-retten, for så vidt som den: i) er baseret på åbenbare urigtige vurderinger med hensyn til definitionen af den pågældende vare, hvorved konklusionerne af antidumpingundersøgelsen underkendes, og ii) ikke er tilstrækkeligt begrundet som krævet i henhold til artikel 296 TEUF?«</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	17.03.16
C-493/14	<p>Dilly's Wellnesshotel Sagen vedrører: 1) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den særlige procedure i artikel 25 i forordning (EF) nr. 800/2008 (herefter »den generelle gruppefritagelsesforordning«) med henblik på at blive fritaget for anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, men ikke overholder forskellige forpligtelser i kapitel I i den generelle gruppefritagelsesforordning og desuden heller ikke indeholder en henvisning til den generelle gruppefritagelsesforordning? 2) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den procedure i artikel 25 i den generelle gruppefritagelsesforordning, der gælder for støtte til miljøbeskyttelse, men betingelserne i kapitel II – dvs. støtte til miljøbeskyttelsesforanstaltninger og energibesparende foranstaltninger i henhold til artikel 17, nr. 1), i den generelle gruppefritagelsesforordning – ikke foreligger? 3) Er EU-retten til hinder for en national ordning, som ikke indeholder nogen tidsbegrænsning og heller ingen henvisning til den periode, der er anført i fritagelsesmeddelelsen, således at den begrænsning af godtgørelsen af energiafgifter til ti år, der kræves i artikel 25, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning, kun fremgår af fritagelsesmeddelelsen?</p>	Udenrigsministeriet	GA	17.03.16

C-592/14	<p>European Federation for Cosmetic Ingredients</p> <p>I. Skal artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter fortolkes således, at den forbyder markedsføringen på Fællesskabets marked af kosmetiske produkter med bestanddele eller en kombination af bestanddele, der har været genstand for forsøg med dyr, såfremt sådanne forsøg er udført uden for Den Europæiske Union med henblik på at opfylde tredjelandes lovgivnings- eller forskriftsmæssige betingelser for at markedsføre kosmetiske produkter med disse bestanddele i de pågældende lande? 2. Er svaret på spørgsmål 1) afhængigt af: a) om den sikkerhedsvurdering, der udføres i overensstemmelse med forordningens artikel 10 for at påvise, at det kosmetiske produkt er sikkert for menneskers sundhed, inden det gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked, indebærer anvendelse af oplysninger, der udledes af dyreforsøg udført uden for Den Europæiske Union. b) om tredjelandenes retsforskrifter vedrører sikkerheden af kosmetiske produkter. c) om det på det tidspunkt, hvor forsøg med [udelades] en bestanddel på dyr blev udført uden for EU, med rimelighed kunne forventes, at en eller anden person på et eller andet stadium ville forsøge at bringe et kosmetisk produkt med den pågældende bestanddel i omsætning på Fællesskabets marked, og/eller d) nogen anden faktor, og i så fald hvilken faktor?</p>	Miljøstyrelsen	GA	17.03.16
T-817/14	<p>Zoofachhandel Züpke m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af vedtagelsen af det i forordning (EF) nr. 318/2007 af 23. marts 2007 (EUT L 84, s. 7) og/eller vedtagelsen af det i gennemførelsesforordning (EU) nr. 139/2013 af 7. januar 2013 (EUT L 47, s. 1) indeholdte nærmest globale importforbud for fugle, som er indfanget i naturen, til EU fra den 1. januar 2010 og indtil i dag. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.03.16